

JUGA NET EN LES OLIMPIADES

Durant els propers Jocs Olímpics que se celebraran a Atenes, milers d'atletes lluiran una roba esportiva fabricada a costa de l'explotació laboral de milions de persones a Bulgària, Cambotja, Tailàndia, Xina, Indonèsia i Turquia, entre altres països. Els sindicats CCOO, UGT, i les ONG Intermón-Oxfam i Setem hem engegat una campanya amb el lema "Juga NET en les Olimpíades", perquè els ciutadans i esportistes exigeixin a les marques de roba esportiva un canvi en la seva política empresarial.

Les empreses de material esportiu estan traient l'esperit olímpic, que es basa en la dignitat, el joc net i la justícia. Aquesta és una indústria que mou 50.000 milions d'euros a l'any i que, malgrat això, permet que els milions de treballadors i treballadores que es troben al final de la cadena productiva, sofreixin violacions constants dels seus drets bàsics, amb sous ínfims, jornades interminables, insalubritat i prohibició d'afiliació sindical.

En "la seva carrera" per produir la roba esportiva que es fan servir en els països rics, aquestes multinacionals han implantat un sistema basat en els principis de "més ràpid, més barat i més flexible", que contradueixen directament les normes consignades en els seus codis ètics, documents que, sovint, només s'apliquen "en les oficines centrals" en el Nord, mentre milions de persones en el Sud són condemnades a la pobresa.

L'informe realitzat en els països citats anteriorment, esmenta expressament a les marques Nike, Adidas, Arena, Fila, Reebok, Speedo, Lacoste, Umbro, Mizuno, Lotto, New Balanç i Kappa. Anomena casos com el d'una fàbrica a Xina, que treballa per a sis d'aquestes marques en les quals els salaris es retallen per sota del mínim legal (per a col·locar-se en els 20 euros al mes), i on en temporada alta, les jornades comencen a les 7,30 del matí i acaben a les 10 de la nit. Actualment, un treballador cobra 8 centaus de dòlar pels set minuts

que triga a cosir una suadora de nen que, després, es ven a 23 dòlars. Es recullen altres testimoniatges com en el fàbriques d'Indonèsia on, per a atendre comandes, poden arribar a treballar des de les 7 del matí fins les 4 del matí de l'endemà i on moltes dones denuncien que els caps sempre acorralen a les noies maques que són amenaçades amb l'acomiadament si no accedeixen a les seves pretensions.

En total, són uns 27 milions els treballadors afectats per aquests models de producció, "reclusos" en 10.000 zones franques, veritables camps de treball en els quals de vegades estan literalment tancats sota clau, en els quals un grapat d'empreses determinen les relacions comercials entre 160 països pobres i 30 països rics.

Les grans multinacionals han de ser coherents i acreditar que, realment, estan compromeses amb la tan portada responsabilitat social corporativa, que caldria ser una mica més que una estratègia de màrqueting. La clau estaria en codis de conducta negociats amb els sindicats i amb garanties d'aplicació efectiva, i que l'Organització Internacional de Treball (OIT) faci escoltar la seva veu en el procés de globalització. Cal aconseguir que es globalitzi "el benestar".

Les empreses són "fets socials i no només fets econòmics" i, per tant, han de retornar a la societat "cohesió, desenvolupament i benestar".

La campanya és també una crida als esportistes d'elit, que són la imatge de les marques esportives, amb la finalitat de que aprofitin el seu carisma i la seva presència pública per a empènyer les empreses.

La crida es dirigeix també al Comitè Olímpic Internacional i a les seves delegacions nacionals, que són el referent moral en la matèria, i han de vetllar pel respecte a l'esperit olímpic. Els Governos, al seu torn, deuen esforçar-se en el compliment de la legislació nacional i no limitar-se a atreure inversions.

Finalment, la campanya es dirigeix

també al consumidor, al que no se li demana que boicotegi aquests productes, ja que seria contraproduent per als afectats, que l'única cosa que aconseguirien seria perdre les seves ocupacions, sinó que pressioni perquè les empreses canviïn aquestes pràctiques.

Les polítiques comercials de les grans marques de roba esportiva carreguen tots els costos i riscos en el punt més feble: el treballador que, gairebé sempre, és dona. Aquest model de negoci ha de canviar, perquè condemna a milions de persones a romandre en la pobresa. Si la precarietat laboral fora un esport olímpic, la indústria de la roba esportiva guanyaria una medalla. La carrera de les empreses per la recerca de beneficis, trepitja els drets més bàsics de les persones que es troben al final de la cadena productiva. El dret a afiliar-se i organitzar sindicats que defensin a aquests treballadors, és un dels grans reptes pendents de la indústria de roba esportiva. Si aquest sector no té res que ocultar, ha de permetre el normal funcionament dels sindicats en els llocs de treball.

"Juga net en les olimpíades" denuncia que les polítiques de compra de les marques de roba esportiva, que exigeixen als proveïdors lliuraments cada vegada més ràpids, flexibles i barats, repercuteixen en l'anella més vulnerable de les cadenes productives. La pressió s'acaba traslladant a les treballadores i treballadors que viuen en permanent estat d'inseguretat laboral.

Per donar suport a aquesta campanya mundial, a Espanya estan programades distintes accions que s'aniran fent públiques. Ja s'ha iniciat una "Marató de signatures" i una acció electrònica per recollir suports. Podràs accedir a ella entrant en qualsevol d'aquestes pàgines web

www.juegalimpio.org ,
www.ccoo.es ,
www.observatoriodeltrabajo.org

MARATÓ OLÍMPICA DE SIGNATURES

Participa en aquesta campanya [enviant aquest missatge](#) a les principals empreses del sector exigint-los un joc net.

Esperit olímpic ?

Quan comprem roba esportiva volem tenir la seguretat que els treballadors i treballadores que l'han produït han tingut unes condicions laborals dignes. Tenim entès que la seva empresa ha establert un codi de conducta per protegir a les persones que produeixen els seus articles. Però també sabem que sovint no els compleixen a causa de les estrictes polítiques de compra de marques com la seva, que els exigeixen lliuraments cada vegada més ràpids, flexibles i barats.

Ens preocupen les situacions de precarietat que produeix aquest model, com denuncia la campanya "Juga net en les Olimpíades". En les fàbriques, les pressions es traslladen als treballadors i treballadores més vulnerables, que no reben sous dignes, treballen en condicions deplorables, no tenen dret a organitzar un sindicat que defensi els seus drets, acumulen hores extres sense cobrar i sofreixen jornades de fins més de 16 hores 6 dies a la setmana.

Davant la celebració dels Jocs Olímpics d'Atenes 2004, on s'ha posat tant èmfasi en el joc net, ens hem unit a consumidors i treballadors de tot el món perquè les principals marques del sector de roba esportiva integrin criteris ètics

en les seves pràctiques de compra i garanteixin els drets dels treballadors i treballadores en tota la cadena productiva, entre ells el d'associar-se i organitzar sindicats. D'acord a l'esperit olímpic, totes les companyies de roba esportiva haurien d'actuar ara per a garantir unes condicions de treball dignes en l'anella més vulnerable de la seva cadena productiva.

Sabem que la seva empresa s'ha compromès a respectar els drets dels treballadors i que han pres certes mesures per evitar l'explotació laboral, però la realitat és que els abusos persisteixen i per tant és necessari fer més. La seva empresa cal que s'asseguri que en cada fàbrica que produeix per a la seva marca els treballadors i treballadores puguin defensar-se a través dels sindicats, rebre un salari digne i comptar amb condicions laborals segures i decents. Cal que s'asseguri que les situacions com les descrites en l'informe Juga net en les Olimpíades deixin de produir-se.

Per favor, digui'ns quines són les mesures que prendran per solucionar aquest problema.

Atentament,

Nom i cognoms	DNI	Signatura

federació de serveis financers i administratius de

Via Laietana, 16, 2n - 08003 - BARCELONA - Tel. 93 481 27 45 - Fax 93 310 71 17
correu electrònic: comfia-cat@comfia.ccoo.es - url: <http://www.comfia.net/catalunva>